Pž-SR. 1564/24
(1)

20.04.26

US-03 13-1 215 24

Broj:S1 3 U 049126 24 U
Sarajevo, 14.04.2026.godine

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija, Željke Krmek kao predsjednika vijeća Amira Kapetanovića i Maide Bikić kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Slavice Malinarić, u upravnom sporu tužitelja ZU Apoteka „Zeni-lijek" Zenica, ulica Travnička cesta broj 50, protiv rješenja broj: JN2-03-07-1-1564-9/24 od 12.07.2024.godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Mostar, ulica Vukovarska 10b, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 14.04.2026. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e nj e

Osporenim rješenjem odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja od 20.05.2024.godine izjavljena na Zapisnik o ocjeni ponuda broj: 960-8/24 od 10.05.2024.godine, i Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: 960-11/24 (LOT 1), 960-12/24(LOT 2), 960-13/24(LOT 3), 960-14/24 (LOT 4) 960-15/24(LOT 5), 960-16/24(LOT 6), 960-17/24 (LOT 7), 960-18/24 (LOT 8), 960-19/24 (LOT 9), 960-20/24 (LOT 10), 960-21/24(LOT 11), 960-22/24 (LOT12), 960-23/24(LOT13) od 13.05.2024.godine u postupku javne nabavke Lijekovi, ugovornog organa JU Dom zdravlja Kiseljak. Odbijen je zahtjev za povrat naknade za pokretanje žalbenog postupka.

Protiv osporenog rješenja tužitelj je blagovremeno pokrenuo upravni spor, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, te povrede odredba postupka. U tužbi ukazuje da je njegova ponuda odbijena kao neprihvatljiva zbog datuma na notarskoj ovjeri izjave iz člana 45. Zakona o javnim nabavkama BiH koja je dostavljena u skladu sa zahtjevima iz tenderskog dokumenta. Prema obrazloženju pobijanog rješenja, tužitelj je dostavio izjavu ovjerenu od

strane notara Belme Bektaš broj protokola na ovjeri: OPU-OV:4161/2024 sa datumom ovjere 25.03.2024.godine, što je u suprotnosti sa zahtjevom iz dijela III (uslovi za kvalifikaciju) kojom je propisano da izjava ne smije biti starija od 15 dana od krajnjeg roka za dostavu ponude, te da se dostavljena službena zabilješka notarke od 16.05.2024.godine, ne odnosi na datu izjavu. Međutim, tuženi je propustio da utvrdi da je tužitelj dostavio dvije službene zabilješke imenovane notarke, i to jedna koja se odnosi na ovjeru izjave iz člana 45. i druga koja se odnosi na izjavu iz člana 52. Zakona o javnim nabavkama BiH. S tim u vezi, tuženi se samo poziva na ovjeru broj: OPU-OV:4162/2024 koja se odnosi na izjavu iz člana 52. Zakona. Dakle greška koja se desila na spornoj izjavi je ustvari rezultat greške tehničke prirode učinjene u radu na računaru pa umjesto datuma ovjere koji je naveden, 25.03.2024.godine, treba da stoji 25.04.2024.godine. Logično je da je učinjena tehnička greška jer samo Obavještenje o predmetnoj javnoj nabavci datira od 10.04.2024.godine. Osim toga, tuženi je propustio cijeniti da izabrani ponuđač nije ispunio uslove iz Tenderskog dokumenta. U konačnom, činjenično stanje nije pravilno utvrđeno kako je to propisano u odredbi člana 9. Zakona o upravnom postupku BiH. Slijedom navedenog predlaže sudu da tužbu uvaži, poništi osporeno rješenje i predmet vrati tuženom na ponovni postupak a tuženu obaveže da nadoknadi troškove upravnog spora tužitelju i to taksu na predsudu u iznosu od 200,00KM i taksu na tužbu u iznosu od 100,00KM.

U odgovoru na tužbu tuženi je predložio da se tužba odbije kao neosnovana iz razloga koji su navedeni u pobijanom rješenju. Zainteresirano lice je predložilo da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u izreci presude, iz sljedećih razloga:

Osporenim rješenjem odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja od 20.05.2024.godine, izjavljena na Zapisnik o ocjeni ponuda broj: 960-8/24 od 10.05.2024.godine, i Odluke o izboru najpovoljnijeg ponuđača (Lot 1-LOT 13) od 13.05.2024.godine, u postupku javne nabavke „Lijekovi" ugovornog organa JU Dom zdravlja Kiseljak. Prema obrazloženju pobijanog rješenja tuženi je ocijenio da nije osnovan žalbeni prigovor da je tužitelj u ponudi (LOT 1-13) ispunio uslov iz Tenderske dokumentacije (dio III) jer nije dostavio ovjerenu izjavu iz člana 45. Zakona o javnim nabavkama BiH koja nije starija od 15 dana. Tuženi je prihvatio izjašnjenje ugovornog organa imajući u vidu da je krajnji rok za dostavu ponuda bio 30.04.2024.godine, što znači da izjava ne smije biti starija od 15.04.2024.godine, a tužitelj je dostavio izjavu koja je ovjerena dana 25.03.2024.godine. U pobijanom rješenju je navedeno i da nije logično

da se radi o tehničkoj greški prilikom ovjere jer se i broj protokola na ovjeri OPU-OV: 4161/2024 slaže sa datumom na koji je stvarno izvršena i ovjera odnosno 25.03.2024.godine. Službena zabilješka koja je dostavljena 16.05.2024.godine, u kojoj je navedeno da se radi o notarskoj greški i da umjesto datuma ovjere treba da piše 25.04.2024.godine, a ne 25.03.2024. godine, se po ocjeni tuženog ne odnosi na izjavu broj: 4161/24 iz člana 45. Zakona, nego na izjavu 4162/24. Suprotno žalbenim prigovorima tužitelja, tuženi je ocijenio da je izabrana ponuda valjana, numerisana u skladu sa članom 58. Zakona o javnim nabavkama BiH, nacrt ugovora je parafiran a cijena je jasno upisana u Obrascu za ponudu a činjenica da izabrani ponuđač nije upisao datum ponude predstavljala bi strogi formalizam jer ponuđač nije propustio da dostavi neki od dokumenata traženih Tenderskom dokumentacijom. Stoga je žalba ocijenjena kao neosnovana i donesena odluka kao u dispozitivu pozivom na odredbu člana 111. stav 1. tačka c), Zakona o javnim nabavkama BiH.

Po shvatanju ovog upravnog vijeća, osporeno rješenje je doneseno pravilnom primjenom materijalnog propisa, nakon prethodno pravilnog utvrđenja odlučnih činjenica.

U skladu sa članom 102. Zakona o javnim nabavkama BiH, (Odjeljak C. Pravna zaštita pred URŽ-om) (Dokazivanje u postupku po žalbi) propisano je da su stranke u postupku dužne da iznesu sve činjenice na kojima zasnivaju svoje zahtjeve ili odluke, postupke, radnje ili nečinjenja, te da predlože dokaze kojima se te činjenice utvrđuju. U postupku pravne zaštite žalilac je dužan da dokaže ili barem učini vjerovatnim postojanje činjenica i razloga koji se tiču pravnog interesa na podnošenje žalbe, povreda postupka ili povreda primjene materijalnog prava, koje su istaknute u žalbi, za koje zna ili bi trebalo da zna. Nadalje odredbom člana 34. stav 1. Zakona o upravnim sporovima propisano je da Sud rješava spor, po pravilu, na osnovu činjenica koje su utvrđene u upravnom postupku.

Tužitelj u tužbi ističe da je dana 16.05.2024. godine dostavio službenu zabilješku koja se odnosi ne samo na izjavu OPU-OV: 4162/2024 obzirom da je dostavio i službenu zabilješku za izjavu koja je zavedena pod brojem OPU-OV:4161/2024. Međutim, kako to proizilazi iz stanja spisa predmetne stvari, sadržaja žalbe od 20.05.2024.godine, tužitelj je u žalbenom postupku dostavio samo jednu službenu zabilješku broj: OPU-OV:4162/2024, koja se odnosi na ovjeru izjave iz člana 52. Zakona o javnim nabavkama Bosne i Hercegovine (strana 39 i 40 ponude tužitelja), dok uz žalbu nije dostavio dokaz koji bi se odnosio na službenu zabilješku notara za sačinjenu ovjeru izjave iz člana 45. istog zakona, (strana 13 i 14 ponude tužitelja) koja je i bila sporna u postupku ocjene ponuda.

U samoj žalbi tužitelj navodi da dostavlja dokaz službenu zabilješku notara od 16.05.2024. godine u prilogu, a ne službene zabilješke što bi bilo logično ako je dostavio dvije zabilješke, kako to ukazuje tužbom. Sa druge strane u izjašnjenu ugovornog organa na samu žalbu također iz sadržaja istog vidljivo je da ugovorni organ navodi da se radi samo o jednoj, ne dvije službene zabilješke. Stoga uzimajući u obzir naprijed citirane odredbe člana 102. Zakona o javnim nabavkama i člana 34. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, dokaz službena zabilješka notara Belme Bektaš od 16.05.2024.godine, koja se odnosi na ovjeru pod bojem OPU-OV:4161/2024, je dostavljena tek uz tužbu i predstavlja novi dokaz, koji vijeće nije ni cijenilo jer je isti dokaz tužitelj bio dužan i mogao da dostavi u toku upravnog postupka, što očigledno nije. Sud u upravnom sporu ispituje zakonitost konačnog upravnog akta na osnovu činjeničnog stanja koje je postojalo u vrijeme njegovog donošenja, te ne utvrđuje nove činjenice niti cijeni dokaze koji nisu bili predmet razmatranja u upravnom postupku.

Slijedom navedenog nisu osnovani navodi tužbe da je ugovorni organ zanemario postojanje druge službene zabilješke jer iz spisa predmeta nesporno proizlazi da u žalbenom postupku, nije bila dostavljena službena zabilješka koja bi se odnosila na ovjeru izjave iz člana 45. Zakona o javnim nabavkama BiH. Okolnost da je tužitelj uz tužbu priložio dodatnu službenu zabilješku, ne može biti od uticaja na ocjenu zakonitosti osporenog rješenja.

Takvo činjenično stanje pravilno je utvrdio tuženi te zakonito u pobijanom rješenju odbio žalbu tužitelja, što čini neosnovanim prigovor iz tužbe da je izostalo pravilno utvrđenje činjenica, kako je to propisano u članu 9. Zakona o upravnom postupku BiH.

Imajući u vidu da tužitelj u upravnom postupku nije dostavio valjan dokaz kojim bi potvrdio ispunjenost uslova u pogledu ovjere izjave iz člana 45. Zakona o javnim nabavkama Bosne i Hercegovine, pravilno je zaključeno da njegova ponuda ne ispunjava uslove iz tenderske dokumentacije, odnosno da nije prihvatljiva. U vezi sa ponudom izabranog ponuđača tuženi daje jasne i logične razloge zašto ista ispunjava uslove iz tenderske dokumentacije, koje tužitelj i ne osporava tužbenim navodima.

Stoga shodno odredbi člana 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 29/02 do 53/16), u vezi sa članom 233. stav 1. istog Zakona obrazloženje rješenja treba da sadrži: kratko izlaganje zahtjeva stranaka, izvedene dokaze i utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni dokaza, razloge zbog kojih nije uvažen koji od zahtjeva stranaka, razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje kako je dato u dispozitivu i pravne propise na osnovu kojih je riješena upravna stvar. Pravilnim tumačenjem navedene zakonske odredbe sud nalazi da osporeno rješenje nije doneseno uz povredu zakona, niti su navodi tužbe doveli u sumnju

njegovu pravilnost i zakonitost, zbog čega je tužba odbijena kao neosnovana.

Kako je tužba odbijena, u skladu sa odredbom člana 61. Zakona o upravnim sporovima BiH, tužitelju ne pripada pravo na naknadu sudske takse u skladu sa Zakonom o sudskim taksama u postupku pred Sudom BiH („Službeni glasnik BiH", broj: 39/03).

Primjenom odredbe člana 37. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH(„Službeni glasnik BiH" broj: 19/2 do 74/10), donesena je odluka kao u izreci presude.

ZAPISNIČAR
Slavica Malinarić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A

Željka Krmek